

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Radana Malíka a Petra Mikeše v právní věci žalobkyně: **P. T. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2015, čj. MV-1583-3/SO/sen-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2016, čj. 30 A 118/2015-54, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 13. 8. 2015, čj. MV-1583-3/SO/sen-2014, ve spojení s rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 8. 2013, čj. OAM-41045-11/DP-2011.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, vydalo dne 15. 8. 2013 usnesení, jímž zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Žalobkyně podala odvolání, které žalovaná zamítla. Následnou žalobu krajský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, s níž spojila i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu s odkazem na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, uvedla, že v důsledku právní moci a vykonatelnosti napadeného správního rozhodnutí pozbude oprávnění pobývat na území ČR a bude nucena území opustit, aby se vyhnula případnému vedení řízení o správním vyhoštění. Ačkoliv existují jiné možnosti úpravy řešení pobytové otázky, jsou za daných okolností pro stěžovatelku nedosažitelné. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka má na území ČR vytvořeny veškeré rodinné a sociální zázemí – žije zde její partner, nezletilý syn (nar. v roce 2013) a bývalý manžel, který je otcem nezletilého syna – byl by její nucený návrat bezpochyby nenahraditelnou újmou a bude ohrožena obživa její a celé její rodiny. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nebude způsobena újma žádné jiné osobě a nebude to ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále

upozorňuje i na právo na spravedlivý proces, včetně možnosti osobně se účastnit soudního řízení, resp. být v přímém kontaktu s jejím zástupcem.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku v poskytnuté lhůtě nevyjádřila.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. jednak výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, jednak absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny. Přihlédl zejména k tomu, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelce hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byla nucena opustit území ČR, a tedy svou rodinu, včetně tříletého syna. Nelze nutit stěžovatelku, aby napadená rozhodnutí ignorovala, tím porušila zákon a iniciovala řízení o vyhoštění. Dále zdejší soud přihlédl k okolnosti, že stěžovatelka na území ČR dosud pobývala na základě řádného oprávnění k pobytu, k jehož prodloužení nakonec nedošlo na základě jejího neobratného procesního postupu ve správním řízení o jeho prodloužení. Jinými slovy, nebude tím ohrožen ani důležitý veřejný zájem, protože příslušné státní orgány ČR jí již v minulosti povolení k pobytu přiznaly.

[6] NSS posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, fakticky tedy umožnění pobytu stěžovatelky na území ČR do doby rozhodnutí o kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob.

[7] NSS připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu k správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dané řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS). V daném případě by přiznání odkladného účinku pouze ve vztahu k rozhodnutí žalované nebylo důsledné, neboť by neodstranilo účinky rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se proto až do skončení řízení před NSS pozastavují účinky jak rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2015, čj. MV-1583-3/SO/sen-2014, tak rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 15. 8. 2013, čj. OAM-41045-11/DP-2011. Soud však připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

pokračování

[8] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu